

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In Qvibvs Singvlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Capvt XLIII. Causæ, ob quas Carmelitæ dicti sint, Fratres B. Virginis Mariæ:
& de oratio ab eis in monte Carmeli in laudem ejusdem Deiparæ Virginis
erecto.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38601

CAPVT XLIII.

Alia cap
xxxvi.

Causa, ob quas Carmelita dicti sint,
Fratres B. Virginis MARIE: & de orato-
rio ab eis in monte Carmeli in
laudem eiusdem Deipara Vir-
ginis erecto.

Recentes ergo Religionis hujus professores,
DEUM prædecessoribus eorum per visio-
nem prædictam specialiter revelasse, infantulam
quandam nascituram, quæ ex utero matris suæ
munda ab omni peccati sordē egredietur, & in-
staret eorum, spontaneam virginitatem amplexe-
tur, de qua virgine DEUS Homo nasceretur: con-
templantes etiam ipsi, hæc omnia postmodum
fuisse adimpleta, & genus humanum per hanc
Virginem accepisse à DEI Filio desideratum ab
eis plura (id est gratia divinæ) beneficium; cura
verum cum devotione assidue deservire huic vir-
gini, id eorum prædecessoribus revelata, ac
desiderata, & postea eis exhibitæ. Et studuerunt
hanc specialiter virginem ideo sibi ipsi in patro-
nam eligere, quia noverunt ipsam solam singula-
riter eis conformem in primitiis virginitatis spon-
taneæ. Quemadmodum enim virginitas spon-
taneæ fuit primò per pios professores hujus Reli-
gionis inchoata, & in vitis introducta: ita eadem
virginitas fuit postmodum per DEI genitricem
primò in feminis introducta, & incepta, sicut su-
prà commemoravimus. Propter quod, sicut Reli-
giosi Carmelita sunt primitiis virorum virgi-
num: ita B. MARIA est femina eorum virginum vo-
to primiticia.

Quæ conformitas primitiarum spontaneæ vir-
ginitatis, singulariter inter DEI genitricem & re-
ligiosos Carmelitas dudum prophetata, & postea
adimpleta, fuit causa, quod Religiosi Carmelita
Virginem MARIAM jam tempore Apostolorum
dicebant sororem suam, & propter dictam con-
formitatem, se ipsos Fratres beatæ MARIE Vir-
ginia appellabant.

Non arbitror autem, quod negare velis, quin,
eâdem Religione salvâ, professores ejus, ex causis
diversis possint in temporibus discretis designari
varijs titulis: alioquin in illum incideres errorem, do
quod Religio Christiana non esset eadem in no-
bis, quæ fuit in Apostolis, & Christi discipulis.
Quoniam Christianæ Religionis professores in
exordio prædicationis Christi, & Apostolorum,
non eodem designabantur cognomine, quo nunc
designantur. Testante namque beato Luca, cum
Christianitatis professores prius dicerentur *Disci-
puli*, postmodum verò Antiochiæ primò cogno-
minati sunt *Christiani*. Nunquid autem quia prius
alio, quàm nunc cognominabantur titulo, dices *Ad. u.*
aliam fuisse in eis Religionem Christianitatis, Loqui-
quàm sit in nobis? Absit. Nec ergo debes absur-
dum reputare, monachos nunc montem Carme-
li inhabitantes ejusdem non esse Religionis cum
illis, qui in dicto monte conversabantur ante in-
carnationem Salvatoris: licet illi *Propheta*, & *Filij*
Prophetarum dicerentur; & isti *Fratres Beata MA-
RIÆ* cognominentur. Tunc enim, ut diximus, tunc Fru-
ipsum vocabantur *Propheta*, quando cum instru-
mentis musicis & Cantibus, & Psalmis DEO psal-
lebant. Adveniente autem nova lege, ritus psal-
endi DEO cum illis instrumentis musicis cessavit, &
fuit

naretur erat fraternitas tantum paternitatis: quia
à quo Patre Filius æternaliter genitus, ab eodem
patre fuit creatum genus humanum: hinc DEI
Filius non confunditur patrem suum appellare e-
tiam patrem eorum, dicens: *Ascendo ad patrem me-
um, & patrem vestrum.*

Sed quia inter genus humanum & DEI filium
antequam ipse incarnaretur non erat fraternitas
maternitatis: quoniam DEI filius nondum erat ex
matre natus. Ideo optans ceteris discipulorum
Christus, ELIÆ, ut hæc fraternitas inter eos fieret, ascendit
per orationem ad Achab, id est, ad DEI filium. Et
sicut ELIAS præceperat, ita suppliciter DEI filio
dicebat: *Iunge currum tuum.* Currus quidem à cur-
rendo est dictus: est enim vehiculum circularis
figura, & habilis ad portandum onus. Significat au-
tem divinam filij DEI naturam, quæ est circularis,
id est, æterna, carens instar rotarum cætri, princi-
pio & fine, per quam divinam naturam ipse exul-
tavit ut gigas ad currendam viam: portans, ut Apo-
stolus ait, omnia verbo virtutis sua.

Dicebat ergo suppliciter tunc illi puer, id est,
ceteris discipulorum ELIÆ, *Iunge nostræ scilicet
naturæ, currum tuum*, id est, æternam naturam
tuam, & descende ad nos: *nè te occupet*, id est, retardet,
sed magis provocet pluvia: scilicet quod descendes
sicut pluvia. Decet enim te sicut pluvia in vellus des-
cendere. Quoniam vellus pluviam in ipsum sine
strepitu descendente accipiendo vel reddendo
non rumpitur, sed integrum servatur. Ita quoque
te decet taliter absque strepitu operationi huma-
næ in nubeculam, id est, Virginem MARIAM
placido illapsa descendere, & currum tuum, id est,
æternam naturam tuam humanæ naturæ in utero
Virginis iungere: ut Virgo te DEUM simul & ho-
minem concipiendo, deinde partiendo, non rum-
patur, sed integra in sua virginitate conservetur.

Fuerunt autem ex auditu ELIÆ discipuli in hac
supplici eorum deprecatione, sicut sequitur in
prædicta visione. Cumque inquit, *se verteret huc,*
scilicet ad contemplandam in adolescentula spon-
taneam virginitatem, atque illuc scilicet ad depre-
candam pro descensu filij Dei (amam Deitatem);
Ecce cæli contenebrati sunt, & ventus, & nubes, & facta
est pluvia grandis. Per calos honor, virtus, & celli-
tudo filij DEI intelligitur, cujus adventum præsto-
lans Propheta dicebat: *Domine inclina calos tuos &
descende.* Per nubem Virgo MARIA, sicut dictum
est, designatur. Per ventum verò Spiritus sanctus
indicatur, quemadmodum per Prophetam dicitur,
Flabit Spiritus ejus, & fluent aquæ. Ideo cæli,
& nubes, & ventus fuerunt tunc contenebrati,
quando virtus altissimi obumbravit eum: ideoque &
quod natum est ex ea sanctum, vocabitur Filius
Dei. Et tunc facta est pluvia gratiæ grandis: quo-
niam Verbum caro factum est, & habitavit in no-
bis, & vidimus gloriam ejus, gloriam quasi unigeni-
ti à Patre, plenum gratiæ, & veritatis. De cujus
plenitudine nos omnes accepimus, & gratiam pro
gratia, ut ait Joannes Evangelista.

Ephes. 5.

fuit in alium immutatus, sicut ait Apostolus: *Implemini Spiritu sancto, loquentes vobismetipsis in psalmis, & Hymnis & Cantibus spiritualibus, canentes, & psallentes in cordibus vestris Domino.* Et quia ricusille antiquus DEO psallendi cum instrumentis musicis nunc in vestra Religione non observatur; ideo ejus professores modò Prophetæ non appellantur.

Tunc enim ipsi rectè *Filij Prophetarum* dicebantur, quando per Prophetas regabantur, ut prædiximus; nunc autem nequaquam per Prophetas regantur, ideo nec filij Prophetarum vocantur: sicut eos tunc appellatos *Frates Beata MARIÆ Virginis* nemo sanæ mentis dicit, et cum virgo MARIÆ nondum esset nata. Sed, sicut dictum est, postquam tam expressam, & propriam primitiarum spontaneæ virginitatis confessionem inter se, & DEI genitricem cognoverunt, adimpletam: ipsi ex tunc *Frates Beata MARIÆ Virginis* appellari fuerunt.

Et in memoriam visionis de ortu hujus virginis, præostensæ Sancto Propheta ELIÆ, sub specie nubecolæ ascendens de mari in Carmelum, monachi prædicti anno Incarnationis filij DEI octogesimo tertio, diruentes eorum Seunion antiquam, ædificaverunt huic primæ Virgini DEO dicatæ capellam quandam in monte Carmeli, juxta fontem ELIÆ, in sito illo, in quo ELIAS orans viderat nubeculam illam, quasi vestigium hominis, de mari ascendere in Carmelum: ubi professores prædicti seipso huic virgini commendantes, singulis diebus, ad effandendum dictæ virginis, & ejus Filio sedulas preces, & supplicationes atque laudes, ex tunc semper conveniunt: ibique de verbo divino, culpiq; vitandis, & animarum salute procuranda humili colloquio adinvicem contulerunt. Et propterea ceteri, etiam ab eorum Religione externi, eos deminceps *Frates Beata MARIÆ Virginis de monte Carmeli* semper appellaverunt.

Legendum quadragesimo tertio de quo videndus Wastelius hoc loco, & alij. Observa, quàm sit antiquus cultus Deip. V. in Carmelo.

Alias xxxv i i.

CAPVT XLIV.

De habitu monachorum montis Carmeli, & primum de zona, ejusque mystica significatione.

Investigato in præcedendis, & aliquantulum descripto Fundatorum, ac præcoram professorum nostræ Religionis cultu interiori, à nobis imitando, superest, tibi breviter exponere (ò dilecte Caprasi) exteriorum habitus ornatum, propositum vobis ad exemplum, per quem interioris dispositionis illorum Patrum, à vobis imitandæ, non modicam senties noticiam. Teste namque Sapiente, *Amictus hominis annuntiat de eo.* Quemadmodum & Fundator primus Religionis hujus fuit à Rege Ochozia cognitus, exposita Regi per nuntios qualitate vestis.

Ecdi. 19.

4. Reg. 1.

Scilicet abatur namque Rex à suis nuntijs, cujus figuræ, & habitus esset vir, qui eis occurrerat, & loquutus fuerat: cui respondentes nuntij dixerunt: *Vir pilosus erat, & zona pellicea accinctus renibus.* Ex quo habitu confestim perveniens Rex in Prophetæ noticiam, ait: *ELIAS Thesbitus est.* Zone quippe indicio, & hirsuti, incultiq; corporis specie virum DEI indubitanter cognovit: quoniam zona pellicea (velut quoddam speciale signum impressum) suis renibus perpetuò cohærebat: qua accinctus lumbis, ELIAS dudum occurrerat à monte Carmeli usque in Jezrael ante Regem Achab patrem Ochozia,

3. Reg. 18

Hoc ergo exemplo suo docuit ELIAS, monachum hujus professionis debere cinctis lumbis incedere. Nam & Joannes Baptistæ, qui in spiritu, & virtute Elia venit, eam in accinctione lumborum imitatus fuit; de quo Evangelista sic ait: *Erat Joannes vestitus pilis camelorum, & zona pellicea circa lumbos ejus.* Hujus autem zone habitum non parvam est, quod à monacho exigitur sacramentum. Lumborum enim accinctio, & ambitus zone pellicæ significat, monachum debere mortificationem illorum membrorum esse comferre, in quibus luxuriæ seminaria continentur. Ubi na videlicet, sicut lumbi ejus zona pellicis emortuæ exterius præcincti, quatenus interiori inveniantur seminaria coitus in eo protius exincta: & decantet diguò cum Propheta: *Factus sum sicut iter in pruina;* quia, scilicet, præditus gelu continentur ita stringi in lumbis concupiscentiæ carnalis ardorem, sicut pruina congelando pestringit utrem. Hinc in sacra scriptura legimus, *ELIAM* ideo primum omnium fuisse zona pellicea in lumbis cinctum, quia primus hominum hoc signo dedit monachis exemplum restringendi in lumbis, & mortificandi omni luxuriosi motus incentivum, per modum, de quo Apostolus ait: *Mortificate membra vestra, quæ sunt super terram, fornicationem, immunditiam, libidinem, & concupiscentiam malam.*

Mar. 1.

Zone mortaliæ factæ membra

Alias cap xxxv i i i.

CAPVT XLV.

De Melote, antiquo hujus Religionis habitu atque ejus mysterio.

Melores quoque gestasse fundatores primos hujus Religionis, ELIAM, scilicet, & ejus discipulos filios Prophetarum, Apostolus de eis loquens assererat, dicens: *Circueunt in melotibus, & in pellibus caprinis, egentis, angustias, afflictis, quibus dignus non erat mundus: in solitudinibus errantes, in montibus, & speluncis, & in cavernis terra.* Dicitur enim *Melota* propriè à melo animali, quod etiam *Taxus* appellatur: de cujus pilis, vel pellicæ facta vestis, quæ est valde hispida, *Melota* propriè vocatur. Quanquam quælibet vestis de pilis animalium asperis, aut de pellibus hispidis facta, *Melota* vulgariter dicatur: nam & indumentum de Camelorum pilis, vel de pilis caprinis, confuevit communiter *Melota* dici à multis. Quo etiam habitu in nova lege Joannem Baptistam fuisse indurum Evangelista testatur, qui ait: *Ipse autem Joannes habebat vestimentum de pilis camelorum.* Hujus autem *Melotæ* gestatio, succedentibus temporibus, derivatum potius, quàm a dificationem eam videntibus comparabat.

Superbiam corle fecundam legem.

Monastice vestis genus, hirsuti coloris lobium Orig. II. 19. 6. 2

Math. 1.

Habr.

Idcirco vestem illam cilicinam despectam cunctis, & quæ ex hoc ipso nulla poterat spiritus emolumenta conferre, sed elationis potius vanitatem, professores hujus Religionis concordis sententia refutavit. Loco autem ejus, tunicam laneam non pretiosam, sed mediocriter asperam, ejusdem coloris, cujus existebat melota, subrus Scapulare gestare assumpserunt. Quoniam dictorum sanctorum Patrum nostrorum, tam veteris, quàm novæ legis, exemplis ostenditur, monacho hujus professionis convenire, vestem habere asperam, & magis conterentem corpus, quàm foventem: & illi repugnare, vestem habere pretiosam, & delicatam, seu mollem, ad delestandum carnem. Si enim habitatorum solitudinis conveniret, indumentis mollioribus vestiri, concessisset unque Dominus, hominem

Tunica lanea melotæ loco Religiosis usurpata.

Monastica vestis qualis esse debet.

nem